

E D I T U R A S C R I P T U M[®]

Lucrarea Duhului Sfânt

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

SANDRU, TRANDAFIR

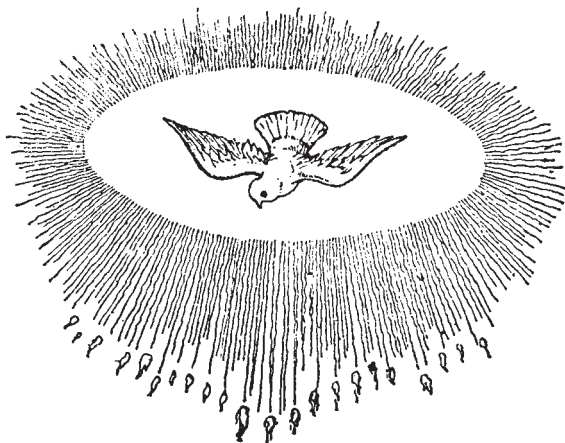
Lucrarea Duhului Sfânt / Trandafir Sandru. - Oradea: Scriptum, 2009

ISBN 978-973-1813-27-1

231.3

Lucrarea Duhului Sfânt

Prof. Trandafir Sandru

Editura Scriptum®
Oradea

Publicată sub titlul
Lucrarea Dubului Sfânt
de Trandafir Sandru
cu permisiunea
Institutului Teologic Penticostal,
bld. Uverturii nr. 210-220, sector 6, București

© 2009 Editura Scriptum®
str. Lăpușului nr. 28, 410264 Oradea - Bihor
Tel./Fax/Robot: 0359-412.765;
E-mail: scriptum@scriptum.ro,
Pagina web: WWW.SCRIPTUM.RO

Toate drepturile rezervate asupra prezentei ediții.
A treia ediție în limba română.

*Cu excepția situațiilor când se specifică altfel,
toate citatele biblice folosite sunt traducerea D. Cornilescu.*

*Orice reproducere sau selecție de texte din această carte
este permisă doar cu aprobarea în scris a Editurii Scriptum, Oradea.*

ISBN 978-973-1813-27-1

Tiparul executat în U.E.

*„Pocăiți-vă... și fiecare din voi
să fie botezat în Numele lui Isus Cristos,
spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi
DARUL SFÂNTULUI DUH.*

*Căci făgăduința aceasta este pentru voi,
pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum,
în oricât de mare număr îi va chema
Domnul, Dumnezeuul nostru.“*

FAPTELE APOSTOLILOR 2:38-39

CUPRINS

Cuvânt înainte la ediția de față	13
Introducere	15
DOCTRINA DESPRE DUHUL SFÂNT ȘI LOCUL EI ÎN TEOLOGIE.....	19
1. Învățătura despre persoana și lucrarea Duhului Sfânt a fost multă vreme neglijată.....	20
2. Învățătura despre persoana și lucrarea Duhului Sfânt uneori este greșit înțeleasă	20
3. Învățătura despre persoana și lucrarea Duhului Sfânt este deformată de unii teologi	21
4. Învățătura despre persoana și lucrarea Duhului Sfânt este o doctrină biblică.....	21
5. Învățătura despre persoana și lucrarea Duhului Sfânt este o doctrină practică	22

PARTEA I PERSONALITATEA DUHULUI SFÂNT

Capitolul 1: DUHUL SFÂNT ESTE O PERSOANĂ.....	25
1.1. Duhul Sfânt are însușiri personale	25
1.1.1. Rațiune	25
1.1.2. Sentimente.....	26
1.1.3. Voință	27
1.2. Duhul Sfânt are o individualitate proprie, bine conturată	28
Capitolul 2: ÎNVĂȚĂTURA DESPRE SFÂNTA TREIME.....	31
Capitolul 3: DUMNEZEIREA DUHULUI SFÂNT	39
3.1. Lucrarea Duhului Sfânt în perioada Vechiului Testament	40
3.1.1. La creație	40
3.1.2. Înainte de potop.....	41
3.1.3. Lucrarea Duhului Sfânt în viața unor bărbați ai Vechiului Testament.....	41

3.2. Lucrarea Duhului Sfânt în viața Mântuitorului	45
3.2.1. Nașterea Domnului Isus Cristos	45
3.2.2. Botezul și ispitirea Domnului Isus Cristos.....	48
3.2.3. Activitatea Domnului Isus Cristos.....	50
3.2.4. Învierea Domnului Isus Cristos	52
3.3. Mărturisirea Domnului Isus Cristos despre Duhul Sfânt	53
3.4. Lucrarea Duhului Sfânt la alcătuirea Noului Testament	54
Capitolul 4: SIMBOLURILE DUHULUI SFÂNT	57
4.1. Prima categorie de simboluri.....	59
4.1.1. Porumbelul.....	59
4.1.2. Vântul.....	62
4.1.3. Focul	64
4.1.4. Apa	68
4.1.5. Uleiul	70
4.1.6. Pecetea	77
4.1.7. Arvuna	80
4.2. A doua categorie de simboluri.....	82
4.2.1. Atmosfera	82
4.2.2. Ploaia	86
4.2.3. Roua.....	87
4.2.4. Râul.....	88
4.2.5. Îmbrăcămintea	89
4.2.6. Ungerea.....	90
4.2.7. Ungerea cu mir (smirnă)	97
Capitolul 5: DENUMIRILE DUHULUI SFÂNT.....	99
5.1. Duhul Sfânt	100
5.2. Duhul lui Dumnezeu	102
5.3. Duhul lui Isus, Duhul lui Cristos și Duhul lui Isus Cristos	103
5.4. Mângâietorul.....	104
5.5. Duhul Adevărului	106
5.6. Duh de înfiere	109
5.7. Duh de viață.....	110

PARTEA II LUCRAREA DUHULUI SFÂNT

Capitolul 6: DISPENSAȚIA DUHULUI SFÂNT	115
Capitolul 7: VENIREA DUHULUI SFÂNT LA RUSALII	117

Capitolul 8: TRINITATEA UMANĂ ÎN OBIECTIVUL DUHULUI SFÂNT	121
8.1. Duhul omului.....	125
8.2. Sufletul omului.....	127
Capitolul 9: CELE PATRU LUCRĂRI DE BAZĂ ALE DUHULUI SFÂNT	131
9.1. Pocăința.....	131
9.2. Nașterea din nou	134
9.3. Botezul cu Duhul Sfânt.....	138
9.4. Sfințirea.....	148
Capitolul 10: ROADA DUHULUI SFÂNT.....	159
10.1. Dragostea	160
10.2. Bucuria	161
10.3. Pacea	162
10.4. Îndelunga răbdare.....	162
10.5. Bunătatea	163
10.6. Facerea de bine.....	163
10.7. Credințioșia	164
10.8. Blândețea.....	164
10.9. Înfrânarea poftelor	165
Capitolul 11: PLINĂTATEA DUHULUI SFÂNT	167
Capitolul 12: ÎNTRISTĂRILE DUHULUI SFÂNT	171
12.1. Suferințele cauzate de anumite împrejurări	171
12.2. Suferințele cauzate de cei ce refuză să părăsească păcatul.....	172
12.2.1. Duhul Sfânt poate fi hulit.....	172
12.2.2. Duhul Sfânt poate fi refuzat.....	173
12.2.3. Duhul Sfânt poate fi batjocorit	173
12.3. Suferințele cauzate de cei care trăiesc în păcat și de credințioșii care se pătează	174
12.3.1. Duhul Sfânt poate fi întristat	174
12.3.2. Împotrivirea față de Duhul Sfânt.....	174
12.3.3. Duhul Sfânt poate fi mințit	175
12.3.4. Duhul Sfânt poate fi ispitit	175
12.4. Suferințele cauzate Duhului Sfânt de către credințioșii care nu veghează	176
12.4.1. Duhul Sfânt poate fi ignorat.....	176
12.4.2. Duhul Sfânt poate fi stins	176
Capitolul 13: SITUAȚIA CELOR CARE AU CĂZUT	179

PARTEA III DARURILE DUHULUI SFÂNT

Capitolul 14: DARURILE DUHULUI SFÂNT – PRIVIRE DE ANSAMBLU	187
Capitolul 15: CELE NOUĂ DARURI ALE DUHULUI SFÂNT.....	193
15.1. Darurile de descoperire	194
15.1.1. Darul vorbirii despre înțelepciune.....	194
15.1.2. Darul vorbirii despre cunoștință.....	198
15.1.3. Darul deosebirii duhurilor.....	201
15.2. Darurile de putere	205
15.2.1. Darul credinței	205
15.2.2. Darul tămăduirilor	211
15.2.3. Darul minunilor.....	214
15.3. Darurile de inspirație.....	216
15.3.1. Darul prorociei.....	216
15.3.2. Darul feluritelor limbi.....	227
15.4. Darul tălmăcirii limbilor	231
Capitolul 16: PROBLEME SPECIALE	233
16.1. Colaborarea dintre daruri	233
16.2. Primirea darurilor duhovnicești.....	234
16.3. Scopul general al darurilor duhovnicești.....	236
16.4. Reglementarea întrebuințării darurilor duhovnicești.....	237
16.5. Falsificarea darurilor duhovnicești	241

PARTEA IV ALTE LUCRĂRI ALE DUHULUI SFÂNT

Capitolul 17: ALTE LUCRĂRI ALE DUHULUI SFÂNT – PRIVIRE DE ANSAMBLU	249
Capitolul 18: ACTIVITĂȚILE DIN BISERICĂ AU VALOAREA UNOR DARURI SPIRITUALE.....	253
Capitolul 19: SLUJBELE DIN BISERICĂ.....	257
19.1. Slujba de apostol	257
19.2. Slujba de proroc.....	260
19.2.1. Originea instituției profetice în Vechiul Testament	263
19.2.2. Misiunea profetului și răspunderea lui	264
19.2.3. Concepția biblică a conștiinței profetice și a inspirației divine.....	268

19.2.4. Limbajul profetic	269
19.2.5. Expresii și cuvinte cu sens figurativ	270
19.3. Slujba de evanghelist	275
19.4. Slujba de păstor și învățător	276
Capitolul 20: CĂLĂUZIREA DUHULUI SFÂNT	281
20.1. Controlul indirect	282
20.2. Controlul direct	283
Capitolul 21: LOCUL ȘI ROLUL DUHULUI SFÂNT ÎN PREDICAREA EVANGHELIEI	293
21.1. Chemarea predicatorului	295
21.2. Rolul Duhului Sfânt și al rugăciunii în pregătirea predicatorilor	295
21.3. Rolul Duhului Sfânt și al studiului în pregătirea predicatorilor	295
21.4. Dezvoltarea spirituală prin Duhul Sfânt	297
21.5. Cele trei elemente ale predicii	297
21.6. Două feluri de însoțiri în predicarea Evangheliei	298
21.7. Predicarea Evangheliei sub ungera Duhului Sfânt	299
21.7.1. Pregătirea predicatorului pentru predică	300
21.7.2. Pregătirea auditoriului pentru predică	301
21.7.3. Prezența Duhului Sfânt la predicator în timpul expunerii	301
21.7.4. Lucrarea Duhului Sfânt în mijlocul auditoriului	303

PARTEA V LUCRAREA DUHULUI SFÂNT ÎN ISTORIA BISERICESCĂ UNIVERSALĂ

Capitolul 22: LUCRAREA DUHULUI SFÂNT ÎN ISTORIA BISERICESCĂ UNIVERSALĂ	307
22.1. Primul veac al creștinismului	307
22.2. Perioada dintre secolele II-VI	308
22.3. Perioada dintre secolele VI-XX	310
22.4. Bisericile pentecostale din secolul XX	313
Capitolul 23: EXPERIENȚE ȘI MĂRTURII	317
Concluzii	337
Anexa 1: Persoana și lucrarea Duhului Sfânt (prezentare rezumativă)	341
Anexa 2: Index de nume (dicționar selectiv)	346
Anexa 3: Index de subiecte	351

Anexa 4: Opisul schițelor de predici.....	357
Opisul articolelor despre Duhul Sfânt publicate în Buletinul Cultului Penticostal	358
Bibliografie	360
Cărți.....	360
Reviste.....	365

Cuvânt înainte la ediția de față

„Aduceți-vă aminte de mai-marii voștri, care v-au vestit Cuvântul lui Dumnezeu; uitați-vă cu băgare de seamă la sfârșitul felului lor de viață și urmați-le credința!“

EVREI 13:7

Trandafir Sandru (1924 - 1998) s-a consacrat ca unul din pionierii mișcării pentecostale din România. S-a născut în Secaș, județul Arad, și a predicat pentru prima dată în biserica pentecostală din localitate la vârsta de 9-10 ani. Plin de pasiune și caracterizat de o slujire înflăcărată și motivatoare pentru alții, a fost unul dintre puținii intelectuali ai mișcării pentecostale timpurii din România. A absolvit liceul la Arad (1944), după care a urmat cursurile Facultății de Istorie a Universității din București (1951-1956). Rău văzut de regimul comunist, Trandafir Sandru a fost îndepărtat între anii 1956-1958 din toate funcțiile, și chiar din Cultul Pentecostal. Cu sprijinul pastorului Pavel Bochian, a fost reprimit în 1963, însă Departamentul Cultelor i-a retras autorizația de pastor în 1965. În urma intervenției credincioșilor (între care renumitul reprezentant al mișcării de rezistență creștină, prezbiterul Constantin Caraman), Trandafir Sandru a revenit ca pastor, fiind din 1967 permanent în conducerea Cultului Pentecostal. Înfruntând mari piedici, a reușit să deschidă cel mai important (pe atunci) locaș bisericesc pentecostal din București, pe strada Sebastian, nr. 43, unde a slujit ca pastor. Din 1974 a organizat cursuri biblice și teologice cu durata de trei luni pentru slujitorii ordinați, iar în anul 1976 a înființat Seminarul Teologic Pentecostal, obținând după multe insistențe autorizația

de funcționare din partea regimului comunist. După 1989 a pus bazele Institutului Teologic Penticostal de Grad Universitar din București, care s-a înființat prin Hotărâre de Guvern în 1992. În același an, Church of God School of Theology din Cleveland, statul Tennessee, i-a conferit titlul de doctor honoris causa pentru întreaga sa activitate. A slujit ca pastor la București și a publicat pentru o bună bucată de timp Buletinul Cultului Penticostal, între anii 1953-1986 fiind redactorul șef al revistei.

Cartea de față, *Lucrarea Duhului Sfânt*, se constituie ca moștenirea cea mai prețioasă lăsată nouă în scris de pastorul și profesorul Trandafir Sandru. Prezenta ediție apare cu sprijinul *Bisericii Penticostale Române Elim din Viena*, iar acest gest vrea să se constituie ca o caldă și vie recunoaștere a personalității și slujirii deosebit de înflăcărare pe care acest om al lui Dumnezeu a adus-o în sânul mișcării penticostale din România și Diaspora. Sperăm ca retipărirea revizuită a acestei lucrări de importanță fundamentală să încurajeze și să înflăcăreze și mai mult lucrarea Domnului de pretutindeni și să ofere inclusiv o motivație în plus pentru bisericile tradiționale creștine să se apropie de profunzimea și proșpețimea lucrării Duhului Sfânt. Domnul să fie onorat și înălțat și a Lui să fie slava în veci! Amin.

CONDUCEREA BISERICII PENTICOSTALE ROMÂNE ELIM
VIENA, IUNIE 2009

Introducere

Pământul era pustiu și gol; peste fața adâncului de ape era întuneric, și DUHUL LUI DUMNEZEU SE MIȘCA PE DEASUPRA APELOR“ (Gen. 1:2).

Aceste cuvinte cuprinse în prologul Bibliei reprezintă o semnificativă introducere a revelației cu privire la Duhul Sfânt, care este a treia persoană din Dumnezeu. Doctrina despre persoana și lucrarea Duhului Sfânt poartă numele de pneumatologie. Acest cuvânt își are originea în alte două cuvinte grecești: „PNEUMA“, care înseamnă „SPIRIT“, și „LOGOS“, care înseamnă „CUVÂNT“.

Cuvântul „PNEUMA“* se găsește menționat de 385 de ori în paginile Noului Testament. Același cuvânt în limba ebraică, „RUAH“**, se găsește de 389 de ori în Vechiul Testament. Cuvintele

* Cuvântul PNEUMA (în limba greacă) – DUH – este folosit pentru a desemna:

- Dumnezeu ca Duh (Ioan 4:24; 2 Cor. 3:17)
 - Cristos (1 Cor. 6:17; 15:45)
 - Duhul Sfânt (Matei 1:18, 20; 3:11, 16 – în total de 240 de ori)
 - Duhul lui Cristos (Marcu 2:8; 8:12; Luca 2:40; Ioan 11:33; 19:30)
 - îngerii (Evr. 1:7, 14)
 - duhurile oamenilor (Matei 5:3; 1 Cor. 2:11; 6:20; 1 Tes. 5:23; Evr. 4:12; 12:23)
 - duhurile rele (Matei 8:16; 10:1; 12:43; Fapte 8:7; 16:16; Apoc. 16:13; 18:2)
- (Dake, p. 277)

** Cuvântul RUAH (în limba ebraică) – DUH – este folosit pentru a desemna:

- Duhul lui Dumnezeu (Ps. 139:7; 143:10; Is. 30:1)

„PNEUMA“ și „RUAH“ înseamnă „vânt“, „sufflare“ și „spirit“. Cuvântul „RUAH“ cu înțelesul de „SPIRIT“ se găsește de 237 de ori în Vechiul Testament. Prin urmare, pneumatologia înseamnă învățătura despre Duhul Sfânt.

Prezența Duhului Sfânt se resimte în fiecare pagină a Sfințelor Scripturi, începând cu creația, continuând cu lucrarea de întrupare a Fiului lui Dumnezeu și sfârșind cu perioada actuală, numită și Dispensația Duhului Sfânt. De fapt, Duhul Sfânt este Însuși autorul Cuvântului scris al lui Dumnezeu; El este autorul Bibliei.

„Ce lume plină de culori!“ au fost primele cuvinte spuse cu lacrimi de către o artistă spaniolă, care în urma unei operații la ochi și-a recăpătat vederea, după ce a fost complet oarbă timp de 30 de ani.

Scopul lucrării Duhului Sfânt este de-a face să cadă de pe ochii noștri suflații solzii păcatului, pentru a vedea lucrările lui Dumnezeu cu alți ochi și într-o lumină nouă. Botezul cu Duhul Sfânt ne descoperă cu adevărat „o lume plină de culori“. Cei care au experimentat acest botez păstrează toată viața amintirea scumpă a acelor clipe. Pacea și bucuria acelor momente înălțătoare rămân de neuitat.

Cartea de față își propune să prezinte o analiză succintă a teologiei pentecostale cu privire la lucrarea Duhului Sfânt.

În trecut, lucrarea Duhului Sfânt era studiată superficial, în cadrul general al teologiei sistematice. Astăzi, interesul crescând pentru

-
- Duhul Sfânt (Gen. 1:2; Is. 48:16; 61:1; Zah. 12:10)
 - îngerii (Ps. 104:4)
 - heruvimii (Ezec. 1:12-21; 10:17)
 - duhurile morților (Lev. 19:31; 20:6)
 - duhul nou (natura nouă) al credinciosului (1 Cor. 6:17)
 - duhul omului (Num. 16:22; 27:16; Ecl. 3:21)
 - judecata lui Dumnezeu (diferite traduceri)
 - darurile duhovnicești – îmbrăcare cu putere (circa 15 referiri)
 - vântul (Ezec. 37:9); vânt năprasnic (Ezec. 1:4); vânt dogoritor (Ps. 11:6)
 - curajul (Ios. 2:11)
 - mânia (Jud. 8:3)
 - întreaga ființă, persoană (Ps. 77:3, 6; 106:33 etc.)
 - temperatura (răcoarea zilei) (Gen. 3:8)
 - aerul (Iov 41:16)
- (Dake, p. 628)

această problemă a determinat un studiu mai atent al ei. Vorbim despre pneumatologie ca despre o teologie pentecostală, pentru că aceasta poate fi înțeleasă mai bine de către cei care au avut parte de experiențe personale în acest domeniu important al Dumnezeirii.

Învățătura despre Duhul Sfânt nu este o simplă doctrină biblică; ea reprezintă însăși cunoașterea lui Dumnezeu. În lipsa acestei învățături, cunoașterea Dumnezeirii – atât din punct de vedere informativ – cât și experimental, ar fi știrbită.

Pneumatologia este un obiect de studiu de mare importanță pentru seminariile teologice, pentru școlile biblice, pentru lucrătorii Evangheliei, ca de altfel pentru toți credincioșii. Ea ne ajută să cunoaștem mai bine persoana Duhului Sfânt și lucrările ce se desfășoară sub călăuzirea Lui.

Studierea persoanei și lucrării Duhului Sfânt în vremea noastră a luat o amploare deosebită în cadrul diferitelor confesiuni. Ele au înțeles că Duhul Sfânt este Singurul care poate aprinde flacăra lor spirituală. Deschiderea ferestrelor sufletești spre a treia persoană din Dumnezeire a permis lucrării Duhului Sfânt să pătrundă prin zăbrelele bisericilor considerate istorice. Așa a luat naștere mișcarea charismatică, ce numără astăzi mai multe milioane de adepți pe toate meridianele globului pământesc.

Valoarea lucrării Duhului Sfânt este inestimabilă, dar ea trebuie cunoscută și practică în lumina Sfințelor Scripturi.

Începând din Ziua Rusaliilor, noi trăim în Dispensația Duhului Sfânt, perioadă în care Duhul Sfânt pregătește Biserica lui Dumnezeu pentru răpirea ei la cer.

Studierea persoanei și lucrării Duhului Sfânt ne impulsionează să-I adresăm Acestuia rugăciunea profetică: „Duhule, vino din cele patru vânturi, suflă“ peste toate bisericile creștine, pentru a le învia la o viață nouă, spirituală (Ezec. 37:9). Amin.

Avem nevoie de Duhul Sfânt pentru:

Nașterea din nou (Ioan 3:5)

Încredințare (Flp. 1:6)

Părtășie (Ioan 4:14)

Mângâiere (Ioan 14:16)

Descoperire (1 Cor. 2:4)

Dovedire (1 Cor. 2:4)

Sfințire (Rom. 8:13)

Mijlocire (Rom. 8:26)

Călăuzire (Ioan 16:13)

Pecetluire (Ef. 1:13)

Cârmuire (Gal. 5:16)

Proslăvire (Rom. 8:17)

Doctrina despre Duhul Sfânt și locul ei în teologie

În perioada apostolică, învățătura despre Duhul Sfânt a ocupat un loc important în viața bisericilor creștine. Putem să ne dăm seama de asta din chiar prima întrebare pe care apostolul Pavel o adresează ucenicilor lui Ioan din Efes: „Ați primit voi Duhul Sfânt când ați crezut?” (Fapte 19:2).

În timp însă, această importantă doctrină a fost înlocuită cu diferite practici, care au denaturat însăși învățătura de bază a Domnului Isus Cristos.

Teologia pentecostală a reactualizat doctrina creștină despre persoana și lucrarea Duhului Sfânt. Atunci când ea a apărut, situația Bisericii în general, și a teologiei creștine în special, se caracteriza prin existența a două curente extreme: de o parte prin existența unui liberalism teologic, iar pe de altă parte printr-un ortodoxism fundamentalist. Ambele alternative aveau temeiuri raționale, pe care susținătorii lor căutau să le promoveze cu dovezi scripturale. Teologia liberală strecura învățăturile Bibliei, chiar și pe cele mai importante, prin ciurul rațiunii omenești, dezbrăcându-le de haina spirituală și de conținutul supranatural și divin, iar ortodoxismul fundamentalist se limita la susținerea unor dogme.

Sunt trei slujiri ale Duhului Sfânt pe care trebuie să le menționăm în mod special:

- 1) El este o parte din revelația divină, Cel care ne-a transmis Biblia în calitate de autor al ei;
- 2) El este în perioada actuală Cel care face legătura dintre cer și pământ;

- 3) El este Cel care administrează Biserica, pe care o pregătește spre a o înfățișa înaintea lui Isus Cristos.

Doctrina despre persoana și lucrarea Duhului Sfânt trebuie studiată ca un material special din mai multe motive:

1. Învățătura despre persoana și lucrarea Duhului Sfânt a fost multă vreme neglijată.

Așa cum am arătat mai sus, secole de-a rândul, în care se include întunecatul Ev Mediu, bisericile au fost lipsite de adevărata trăire spirituală. Această trăire a fost înlocuită cu un amestec de teorii, fie împrumutate din culturile păgâne, fie introduse de unele așa-zise fețe bisericești, care n-au avut nimic în comun cu învățătura lui Isus Cristos.

2. Învățătura despre persoana și lucrarea Duhului Sfânt uneori este greșit înțeleasă.

Cunoașterea superficială a problemei Duhului Sfânt este cauza unei mari confuzii, care a dat naștere la două curente la fel de greșite: negarea lucrării Duhului Sfânt și falsificarea lucrării Duhului Sfânt.

Primul curent privează bisericile de căldura spirituală ca urmare a lucrării și prezenței reale a Duhului Sfânt, reducând întreaga lucrare la niște dogme și noțiuni abstracte, de pe urma cărora credincioșii nu rămân cu mare lucru.

Cel de-al doilea curent, necunoscând adevărata lucrare a Duhului Sfânt, a dat naștere la tot felul de surogate, care seamănă în aparență, dar în realitate nu reprezintă decât o psihoză confuză, care contracarează adevărata lucrare a Duhului Sfânt.

Satana are două metode de lucru: mai întâi caută să ascundă adevărul. Când acest lucru nu mai este posibil, încearcă să-l falsifice. Cea de-a doua extremă a dat naștere, printre altele, la spiritism și alte curente asemănătoare; în cadrul unor asemenea „ședințe“ practicantii lor susțin că se prezintă Duhul Sfânt, atribuindu-I Acestuia lucrări care nu sunt ale Lui. Astfel Satana exercită o influență rătăcitoare

asupra celor ce nu cunosc suficient Biblia și lucrarea Duhului Sfânt. Necunoștința favorizează înșelăciunea, indiferent sub ce formă. Ea este terenul de lucru al diavolului.

3. Învățătura despre persoana și lucrarea Duhului Sfânt este deformată de unii teologi.

Sunt teologi ce prezintă o evanghelie, un Isus și un duh deosebite de propovăduirea Sfintelor Scripturi (2 Cor. 11:4). Acesta este un defect al modernismului care neagă elementul divin și supranatural din învățătura practică de astăzi a Bisericii. Ei spun mereu: „aceasta a fost“, astăzi nu mai este la fel, ca și când ar exista doi Cristoși: unul vechi și un altul modern; ca și când Dumnezeu Și-ar fi modernizat planul de mântuire. Ei uită învățătura apostolului Pavel, care spune: „Isus Cristos este același ieri și azi și-n veci!“ (Evr. 13:8).

4. Învățătura despre persoana și lucrarea Duhului Sfânt este o doctrină biblică.

Capitolele 14, 15 și 16 din Evanghelia lui Ioan fac din această învățătură o doctrină precisă cu rosturi binecuvântate. Odată cu înălțarea Domnului Isus Cristos la cer, activitatea Dumnezeirii de pe pământ nu numai că n-a încetat, ba, dimpotrivă, s-a intensificat. În zilele care au premers sfârșitul misiunii Sale pe pământ, Domnul Isus a vorbit în mod deosebit despre caracterul imperativ al venirii Duhului Sfânt, prezentându-L ucenicilor drept o persoană dumnezeiască, cu posibilități ce depășeau limitele fizice ale persoanei Mântuitorului: „Totuși, vă spun adevărul: vă este de folos să Mă duc; căci dacă nu Mă duc Eu, Mângâietorul nu va veni la voi; dar dacă Mă duc, vi-L voi trimite“ (Ioan 16:7).

Activitatea Fiului lui Dumnezeu pe pământ a fost preluată și continuată de activitatea Duhului Sfânt. În această perioadă a lucrării Duhului, Isus promitea: „Adevărat, adevărat vă spun că cine crede în Mine va face și el lucrările pe care le fac Eu; ba încă va face altele și mai mari decât acestea; pentru că Eu Mă duc la Tatăl, și orice veți

cere în Numele Meu, voi face, pentru ca Tatăl să fie proslăvit în Fiul“ (Ioan 14:12-13).

5. Învățătura despre persoana și lucrarea Duhului Sfânt este o doctrină practică.

Învățătura despre Duhul Sfânt este una dintre cele mai practice, ale cărei rezultate se pot vedea și urmări în viața Bisericii și a credincioșilor din vremea noastră.

Duhul Sfânt este o realitate, nu o ficțiune; Prezența Lui în vremea noastră este la fel de activă ca acum multe secole în urmă. El Se descoperă nu numai Bisericii ca organism spiritual, ci și credincioșilor individuali.

Teologii ar trebui să fie mult mai preocupați de cunoașterea persoanei și lucrării Duhului Sfânt; să-I acorde importanța cuvenită, explorând acest domeniu minunat ce le poate furniza bogate resurse de energie spirituală.

Pentru cunoașterea și capacitatea de a ne folosi de puterea Duhului Sfânt sunt necesare două lucruri: exegeza biblică și trăirea practică. Reînnoirea vieții noastre este o lucrare a Duhului Sfânt. Aceasta a dus la magistrala exegeză biblică din cuvântarea lui Petru, precum și la experiența practică din Ziua Cincizecimii (vezi Fapte 2:14-36).

Domnul să-i ajute pe lucrătorii Evangheliei și bisericile noastre să cunoască atât exegeza biblică, cât și experiența practică – pentru a fi pregătiți pentru revenirea Domnului Isus Cristos, acesta fiind obiectivul final al lucrării Duhului Sfânt.

Studiul despre persoana și lucrarea Duhului Sfânt a fost inclus până acum în teologia sistematică, fiind mai degrabă un obiect al cunoașterii pur teoretice în cadrul mai larg al acestei mari ramuri teologice. Teologia pentecostală a găsit de cuviință scoaterea acestui studiu din rândul cunoștințelor teologice generale, pur teoretice, propunându-l pentru o analiză aprofundată, în vederea valorificării mai eficiente în interesul zidirii sufletești a credincioșilor.

PARTEA I

PERSONALITATEA DUHULUI SFÂNT

În ziua de azi, Biserica are nevoie de oameni pe care Duhul Sfânt să-i poată folosi – oameni ai rugăciunii. Duhul Sfânt Se revarsă prin oameni. El nu unge planuri, ci oameni: pe oamenii rugăciunii.

E. M. BOUNDS

(POWER THROUGH PRAYER)

DUH, DUHUL SFÂNT

Rădăcina din limba greacă, pneu-, de unde derivă cuvântul DUH (spirit), denotă „mișcarea dinamică a aerului“.

pneuma = duh (spirit), vânt;

pneo = a sufla;

pnoe = vânt, răsuflare, respirație;

ekpneo = a expira;

empneo = a gâfâi;

pneumatikos = spiritual, duhovnicesc;

theopneustos = insuflat, inspirat de Dumnezeu.

echivalentul ebraic (V. T.) = rûah

Dictionary of N. T. Theology, vol. III, p. 689

DUHUL SFÂNT ESTE O PERSOANĂ

Duhul Sfânt nu este o forță, o putere sau o influență a unei persoane. El este o Ființă imaterială, la fel ca Dumnezeu Tatăl. Nu are carne și oase (Luca 24:39) pentru a putea fi văzut (Ioan 1:18; 4:24). Dar, cu ocazia botezului în apă a Domnului Isus, Duhul Sfânt S-a arătat deasupra Iordanului în mod trupesc, ca persoană distinctă de Tatăl și Fiul, luând forma unui porumbel (Luca 3:22).

Duhul Sfânt are un nume individual. Articolul hotărât „-l“ vine să accentueze caracterul absolut personal. El nu este un „Duh Sfânt“, ca și când ar fi vorba de o simplă putere a divinității sau de o energie oarecare a Dumnezeirii.

Duhul Sfânt deține însușiri personale, precum: rațiune, sentimente și voință – cu ajutorul căroră este capabil – ca orice altă persoană – să judece, să iubească și să ia decizii independente.

1.1. Duhul Sfânt are însușiri personale

1.1.1. Rațiune

- „cercetează“: „Și Cel ce cercetează inimile știe care este năzuința Duhului; pentru că El mijlocește pentru sfinți după voia lui Dumnezeu“ (Rom. 8:27)*;

* *Cercetează inimile* (Rom. 8:27). Cristos cunoaște năzuința Duhului. Este interesant de arătat că toate cele trei Persoane ale Divinității cercetează inimile:

- Dumnezeu Tatăl: 1 Cron. 28:9; Ier. 17:10;
- Fiul: Apoc. 2:23;
- Duhul Sfânt: 1 Cor. 2:10.

- „învață”: „Dar Mângâietorul, adică Duhul Sfânt pe care-L va trimite Tatăl în Numele Meu, vă va învăța toate lucrurile și vă va aduce aminte de tot ce v-am spus Eu“ (Ioan 14:26; vezi și 1 Cor. 2:13);
- „mărturisește”: „Când va veni Mântuitorul, pe care-L voi trimite de la Tatăl, adică Duhul adevărului, care purcede de la Tatăl, El va mărturisi despre Mine“ (Ioan 15:26);
- „călăuzește”: „Când va veni Mângâietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul; căci el nu va vorbi de la El, ci va vorbi tot ce va fi auzit și vă va descoperi lucrurile viitoare“ (Ioan 16:13; vezi și Rom. 8:14);
- „ajută”: „Și tot astfel și Duhul ne ajută în slăbiciunea noastră, căci nu știm cum trebuie să ne rugăm. Dar Însuși Duhul mijlocește pentru noi cu suspine negrăite“ (Rom. 8:26);
- „dovedește“ (convinge): „Totuși, vă spun adevărul: Vă este de folos să Mă duc; căci dacă nu Mă duc Eu, Mângâietorul nu va veni la voi; dar dacă Mă duc, vi-L voi trimite. Și când va veni El, va dovedi lumea vinovată în ce privește păcatul, neprihănirea și judecata“ (Ioan 16:7-8);
- „îmbărbătează”: „După ce s-au rugat ei, s-a cutremurat locul unde erau adunați; toți s-au umplut de Duhul Sfânt și vesteau Cuvântul lui Dumnezeu cu îndrăzneală“ (Fapte 4:31);
- „îndrumă”: „Duhul a zis lui Filip: «Du-te și ajunge carul acesta»“ (Fapte 8:29);
- „cercetează lucrurile adânci ale lui Dumnezeu”: „Nouă însă Dumnezeu ni le-a descoperit prin Duhul Său. Căci Duhul cercetează totul, chiar și lucrurile adânci ale lui Dumnezeu“ (1 Cor. 2:10; vezi și Is. 11:2; Ef. 1:17).

1.1.2. *Sentimente*

- posedă o deosebită sensibilitate, de aceea Duhul Sfânt poate fi întristat: „Să nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, prin care ați fost pecetluiți pentru ziua răscumpărării“ (Ef. 4:30);
- există o dragoste a Duhului: „Vă îndemn, dar, fraților, pentru Domnul nostru Isus Cristos și pentru dragostea Duhului,

să vă luptați împreună cu mine în rugăciunile voastre către Dumnezeu pentru mine“ (Rom. 15:30);

- poate fi mințit: „Petru i-a zis: «Anania, pentru ce ți-a umplut Satana inima ca să minți pe Duhul Sfânt și să ascunzi o parte din prețul moșioarei?»“ (Fapte 5:3);
- omul I se poate împotrivi: „Oameni tari la cerbice, netăiați împrejur cu inima și cu urechile! Voi întotdeauna vă împotriviți* Duhului Sfânt. Cum au făcut părinții voștri, așa faceți și voi“ (Fapte 7:51);
- poate fi blamat: „De aceea vă spun: Orice păcat și orice hulă vor fi iertate oamenilor, dar hula împotriva Duhului Sfânt nu le va fi iertată“ (Matei 12:31);
- poate fi batjocorit: „Cu cât mai aspră pedeapsă credeți că va lua cel ce va călca în picioare pe Fiul lui Dumnezeu, va pângări sângele legământului cu care a fost sfințit și va batjocori** pe Duhul harului?“ (Evr. 10:29);
- poate fi retras: „Nu mă lepăda de la fața Ta și nu lua de la mine Duhul Tău cel Sfânt“ (Ps. 51:11).

1.1.3. Voință

- posedă o voință proprie: „Dar toate aceste lucruri le face unul și același Duh, care dă fiecăruia în parte cum voiește“ (1 Cor. 12:11);
- „mijlocește pentru noi cu suspine negrăite“ (Rom. 8:26);
- face mărturisiri: „Când va veni Mângâietorul, pe care-L voi trimite de la Tatăl, adică Duhul adevărului, care purcede de la Tatăl, El va mărturisi despre Mine“ (Ioan 15:26); „Însuși Duhul adeverește împreună cu duhul nostru că suntem copii ai lui Dumnezeu“ (Rom. 8:16); „Și pentru că sunteți fii, Dumnezeu ne-a trimis în inimă Duhul Fiului Său, care strigă: «Ava», adică «Tată!»“ (Gal. 4:6);

* „vă împotriviți“ (rezistați) – grec. *skelero-trachelos* – numai în acest text (Fapte 7:51) în N. T.

În V. T. se mai găsește tradus cu „încăpățănare“ (Ex. 33:3, 5; 34:9; Deut. 9:6, 13 etc.).

** „batjocorit“ (insultat) – din grec. *enubrizo*, expresie întâlnită numai aici

- vorbește: „Cine are urechi, să asculte ce zice bisericilor Duhul: «Celui ce va birui îi voi da să mănânce din pomul vieții, care este în raiul lui Dumnezeu»“ (Apoc. 2:7);
- poruncește: „Fiindcă au fost opriți de Duhul Sfânt să vestească Cuvântul în Asia, au trecut prin ținutul Frigiei și Galatiei. Ajunși lângă Misia, se pregăteau să intre în Bitinia; dar Duhul lui Isus nu le-a dat voie“ (Fapte 16:6-7);
- cheamă în lucrare: „Pe când slujeau Domnului și posteau, Duhul Sfânt a zis: «Puneți-Mi deoparte pe Barnaba și pe Saul pentru lucrarea la care i-am chemat» (Fapte 13:2);
- sfințește: „... ca să fiu slujitorul lui Isus Cristos între neamuri. Eu îmi împlinesc cu scumpătate slujba Evangheliei lui Dumnezeu, pentru ca neamurile să-I fie o jertfă bine primită, sfințită de Duhul Sfânt“ (Rom. 15:16).

1.2. Duhul Sfânt are o individualitate proprie, bine conturată

- Duhul Sfânt posedă o putere specială, aparte: „Isus, plin de puterea Duhului, S-a întors în Galileea și I s-a dus vestea în tot ținutul de primprejur“ (Luca 4:14; vezi și Luca 1:35; Fapte 10:38; Rom. 15:13; 1 Cor. 2:4);
- Duhul Sfânt glorifică persoana Fiului, adică pe Domnul Isus Cristos, ca o preocupare permanentă: „El Mă va proslăvi, pentru că va lua din ce este al Meu și vă va descoperi“ (Ioan 16:14);
- Duhul Sfânt are propriile Sale păreri, care concordă deplin cu ale Tatălui și Fiului: „Căci s-a părut nimerit Duhului Sfânt și nouă să nu mai punem peste voi nicio altă greutate decât ceea ce trebuie“ (Fapte 15:28);
- Duhul Sfânt deține un rol însemnat în opera de mântuire. De aceea Numele Său este inclus în formula de botez: „Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh“ (Matei 28:19); și în formula de binecuvântare: „Harului Domnului Isus Cristos și

dragostea lui Dumnezeu și împărtășirea Sfântului Duh să fie cu voi toți!“ (2 Cor. 13:14);

- Duhul Sfânt este personificarea adevărului: „Duhul este adevărul“ (1 Ioan 5:6);
- Duhul Sfânt este dătător de viață: Rom. 8:2; „Și dacă Duhul Celui ce a înviat pe Isus dintre cei morți locuiește în voi, Cel ce a înviat pe Cristos Isus din morți va învia și trupurile voastre muritoare, din pricina Duhului Său, care locuiește în voi“ (Rom. 8:11); „Duhul lui Dumnezeu m-a făcut și suflarea Celui Atotputernic îmi dă viață“ (Iov 33:4);
- Duhul Sfânt posedă înțelepciune proprie: „Cine a cercetat Duhul Domnului și cine L-a luminat cu sfaturile Lui?“ (Is. 40:13);
- Duhul Sfânt posedă denumiri divine, după cum vom vedea, printre care și cea de Duhul lui Dumnezeu.
- Duhul Sfânt – ca persoană imaterială cu însușiri personale, precum: rațiuni, sentimente și voință –, poate avea părtășie și relație directă cu credincioșii (2 Cor. 13:14; Flp. 2:1). Câteva dintre însușirile pe care Duhul Sfânt le transmite credincioșilor sunt:
 - înțelepciune: Neemia 9:20;
 - îi călăuzește pe calea cea dreaptă: Psalmul 143:10;
 - le dă o inimă nouă: Ezechiel 36:26;
 - le inspiră rugăciuni: Zaharia 12:10;
 - le insuflă bucurie și pace: Romani 14:17.

Duhul Sfânt...

Izbăvește de păcat și moarte (Rom. 8:11)

Izbăvește de faptele firii pământești (Rom. 8:12-14)

Izbăvește de frică (Marcu 13:14; Rom. 8:15)

Izbăvește de eul nostru (Gal. 2:20)

Ajută în rugăciune (Rom. 8:26-27)

Sfințește (1 Cor. 6:11)

Călăuzește în tot adevărul (Ioan 16:13)

Pecetluiește (Ef. 1:13)